

Forfatter: Topsøe, Vilhelm

Titel: Udrag fra I SOLSKIN

Citation: Topsøe, Vilhelm: "Udvalgte Skrifter", i Topsøe, Vilhelm: *Udvalgte Skrifter*, udg. af VILH. ANDERSEN ; HELGE TOPSØE-JENSEN , 1923, s. 54. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-topsoe01-shoot-idm140237637966288/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Udvalgte Skrifter

ankomne Telegrammer og nyeste Efterretninger af mere eller mindre troværdig Natur. Man opmuntrede og mistroede der hinanden saa meget som muligt, medens man samtidigt styrkede Legemet med en varm Aftensmad og en velsmagende Toddy. De forskellige Hustruer fandt ikke megen Behag i disse politiske Sammenkomster, og flere end een var det, som mistænkte deres Mænd for at bruge Landets Stilling som et Paaskud til at ombytte den tarvelige Aftensmad hjemme med Postgaardens Kjødgryder.

Nu var denne Kilde til ægteskabelig Usamdrægtighed for største Delen standset. Ikke alene var den pirrende Trang til at faae Nyheder ophørt med Begivenhedernes hurtige Afvexling, men Sammenkomsterne vare ogsaa af andre Grunde sprængte. En Aften, som man sad og diskuterede Krigens Gang, oplystes det nemlig, at Kancelliraaden var af den Overbevisning, at Overlærer Ludvigsen og hans »Parti«, de Rigsdagsmænd, som han plejede at anbefale paa Valgtribunen derunder indbefattede, ved deres ukloge og dumdristige Politik vare Ophavsmændene til Krigen og dens Ulykker, ja Kancelliraaden citerede endog Ytringer af Overlæreren selv paa en saadan Maade, at der deri laa en Insinuation, om at de havde haft en direkte udæskende Virkning paa Preussens Politik.

Han fandt en kraftig Understøttelse hos Postmestren, en afskediget Ritmester. Denne havde tidligere været lige saa lidt Politiker som Kancelliraaden og var kun traadt frem som Taler eengang tidligere, da han i et Møde paa Raadhuset med den varmeste Begejstring havde understøttet et af Kancelliraaden stillet Forslag om at stifte en Forening i Byen med det Formaal, at virke for Oldsagers Udgravning og Fredning om de lokale Fortidsminder, særligt en lille Kæmpehøj udenfor Byen. Nu rejste han sig atter som Taler. Med en af Harme dirrende Stemme udslyngede han mod Ludvigsens Hoved en Række Beskyldninger for Kongefordrivelsesplaner og forrædersk Forbindelse med udenlandske Magter og truede ham til Slutningen med at ville anklage ham for Højforræderi hos Generalpostdirektionen og udvirke Tilladelse til at lade hans Korrespondance bryde.